JUSTIMO - MORNING STAR.

PUBLISHED AT MANERY, CEY-

Righteousness exalteth a Nation : but Sin is a Reproach to ann People.

PRICE-TWO SHILLINGS A YEAR,

ம். புத்தகம், சஞ்சிகை மட.] துஅாடுசம் இல. அளி மீ. உட வ. வியாழக்கிழமை.—Thursday, June 22, 1854. [Vol. XIV. No. 12.

த் இந்தியரின் நால்வேத விசாரஊப்பேறு. முன்றுவது வானத்துத்தேவர்கள். இவ்வகுப்பில் இரண்டு அச்சுவிணிதேவர்களுமடங்கும். அவர்களு க்கு வெவ்வேறு நாமங்களில் வல. வேதங்கள் செய்ய ப்பட்ட காவத்துக்குப்பின் அவர்கள் தேவமரத்தவ ரேண்று அமைக்கப்பட்டார்கள். அச்சுவினி தே வர்களும் பின்னும் இரண்டு நெருமோழிக்த சக ல வானத்தெனிகளுக்கும் தித்தியர் பன்னிருவரென்று பிற்காலத்த நூற்கள் சொல்லுகிறதபோல வேதங்கள் சொல்லவில் லை. ஆதித்தியர்கள் தீங்கு செய்வனவொன்றும் அணுகமாட்டாதவர்களேன்றும், வலக்கரம் இடக் காமென்னும் பகுப்பில்வாதவர்களேன்றும், உருப மும் எல்வலயும் இல்லாதவர்களென்றும், குறை வற்றவர்களேன்றும். நித்திரைசெய்யாமலுங்கண் ணிமையாமலுமிருப்பவர்களேன்றும், சத்தியவச னிகளேன்றும், பாவத்தைப் பகைத்துப் பாவிக கொக்குள்குறையு, பாய்த்தையே பக்குத்தி தனத் தண்டிப்பவர்களென்றும், மணுஷ்ணப் பா வத்தத்த லிலக்குவதே அவர்கள் விசேஷித்த தொ ழிலென்றுள் சோல்லியிருக்சீன்றது. தரியணும் ஆ தித்தியர் வகுப்பிற் சேர்க்கப்பட்டுத் தேவனுய்ப்பே சப்படுகின்றது. தூரியவன கோக்கீப் பிபார்த்தவன களுத் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இராவைக்க லங்கச்செய்யவும், இராசிகள் கள்ளர்போல ஒடி ஷளிக்கப்பண்ணவும், சத்தவாசிகள் பூட்டிய தேர் மேற் செல்லுகிறுமேனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற தா. விஷிடுணுவும் ஒருமட்டுக்கு ஆதித்தியவகுப்பி ற் சேர்க்கப்பட்டுத் தேவனும்ச் சொல்லப்படுகிறர். இந்தியரடைய மும்மூர்த்திகளில் விஷடுணுமாத்தி ரமே வேதங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறவர். ஆ தும் பிற்காலங்களில் விஷ்டுணுசமையத்தவர் களால் விஷ்டுணு முதற்கயாதிய கத்தனய்ச் சொ ல்லப்படுகிறுரே. அதற்கொப்ப யாதொன்றும் வே தங்களிலே சொல்லப்பட்டிருக்கவில்வல. ஆசித் தியவகுப்பிற் கொஞ்சஞ்சேர்ந்த பின்னேரு தேவன் பஷன். மக்கையைக் காப்பதே அவர் தொழில். இடையர் வைத்திருக்கும் கோலே அவர் ஆயுதம். அவரடைய இரதத்தை இழப்பது வெள்ளாடு, வெ அவருகுமைய நகுத்தின் இது இது இதித்திய வத ள்ளாடே அவருக்குப்பலி. மூழதம் ஆதித்திய வத ப்பிற் சேர்ந்த தேவர்கள் தக்ஷ, அன்சபக, அரியம ன், மித்திர, வருணன் என்னுமிவர்களே. இவர்க ளில் வருணனே அதிகம் மேலான தேவன். வரு ணேன் என்னும் அவரடையை ாமம் மூடு என்னுங் கருத்துள்ள உறையென்ற பகுதியாற் பிறந்தது. அ த சகலத்தையும் அடக்குகின்ற வானத்தைக் குறி க்கின்றது. வருணனே சகல் உலகங்களையும் ஒழ க்குப்படுத்தி அரசாழபவன். யாதொரு நித்திய வ ஸ்தக்களாவது அரித்திய வஸ்தக்களாவது மீறக் கூடாத உலகத்தின் இயற்கை ஒழங்குகளை அவ னேரியமிக்குச் சந்திரதாரியாட்சத்திரங்களுக்கு அந் தந்தப் பாதைகளை நியமித்து விசேஷமாய்ப் பாவ புண்ணியங்களாக்குறித்து விசாரவண்செய்கிற தே வேன். முறுதேவோக்களைப்பற்றிய சருக்கங்களில் நீ டியேஆயிசு ஐசுவரியம் தத்திவம் என்பவைகளாக் தாவேண்டுமென்ற பிரார்த்தவைகளே மிததி. வரு

ங்களிவோ சுத்தம், பாவமன்னிப்பு முதலியவை களுக்கான பிரார்த்தவைகளே அதிகம். பிற்காலங்களிலே தோற்றிய மறுபிறவியுண்டெ ன்னும் போதகஞ் சற்றுங் காணப்படவில்வை. வே தங்களிலே அந்த உபதேசம் இல்வலையென்று சொ ல்வத்தானும் அவசமைல் இணையைய்கள் செலி ல்வத்தானும் அவசமைல்லவென்ற உவிற்றினி சொல்லூசிரர். முணுஷன் இம்மையில் மாத்திரம் இநுப்பவனல்ல, மறுமையிலே சந்தோஷமூன்ன ஒரு இடத்தித்தப் போவானேன்ற நம்பிக்கை இரு ந்ததென்று வேதங்களினுலே விளங்குகின்றது. இ வ்விடத்துக்கு இயமனே தலைவன். பிற்காலங்க னிலுண்டான நூற்களில் இயம்வனப்பார்க்கும்போ ழுது அவடுஞரு பயங்கரப்படத்தக்க வஸ்து. வேத ந்களிலோ அவன் அப்படப்பட்ட வஸ்தவாய்ச் சொல்லப்படவில்வல். தடையுள்ளவனும் கேசி க்கப்படத்தக்கவனும் மரித்தோருக்குத் தவல்வனு மாய் அவர்களுக்கொரு இவைப்பாறுதற்கான இடத் தைக் கொடுக்கிறன். அவர்கள் அவன் சமுகத்தி

ணவளையும் மறுதூயித்தியர்களையும் பற்றிய சருக்க

ல் சுத்த சந்தோவுத்தை அனுபவிக்கிறர்களேன் று சொல்லியிருக்கின்றது. இவ்விதமாய் வேதங்களைக்குறித்து அறிகிறதற்கு

எழுதுகிறுர். அவைகளிற் சிலவற்றைமாத்திரம் இ ங்கே எடுத்தச் சோன்னேம். இவைகளினல், சைவசமையரிலைக்கும் நால்வேதங்களின் போத வைகளுக்கும் எவ்வளவு அபமேன்பதை மனகேர்

மையுள்ள எவர்களும் அறியலாம்.

[Mr. Poor's Letters to the Brahmins, No. 5.] பிராமணராகிய ஐயமாருக்குப் பூர்ஐயர் எழு து இறது.

இதற்குமுன் போனபத்திரத்தில் மோசேயெழகி ன, க, உ. அதிகாரங்களிலே சொல்லப்பட்டவை கவாக்குறித்துச் சிலவற்றை எடுத்துக் காட்டினே ன். அதிலே சோல்லப்பட்ட சிருட்டிப்பின் விதத் தை உற்றுப்பார்த்துவருகையில், இன்னும் ஐந்து கா ரியங்களைச் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டியதாயிருக்கி

கவது. மனுஷன் தன்வனச் சிருட்டித்த தேவனு டைய சாயலாகச் சிருட்டிக்கப்பட்டது அவனுக் குச் சருவத்திலும் அதிக மகிமையான சலாக்கிய மாயிருக்கின்றது. இதினுலே மனுஷனிடத்தில் கா ணப்படுகிற மனம், புத்தி, சித்தம் என்னும் இல ட்சணங்கள் தேவனிடத்திலுள்ள இலட்சணங் களில் சிலவற்றை விளங்கக் காட்டுசின்றன. இதுகாரியம் ஒரு சிறியகண்ணுடி அல்லது ஒரு சிறி ய புனிக்கட்டி வானமண்டலத்திலுள்ள நட்சத்திர ங்கவாக் காண்பிக்கிறதுபோலத் தேவனுலே சிர ட்டிக்கப்பட்ட அற்பமனுஷ ஆத்தமாவிலே தேவ இலட்சணம் பிரதிவிம்பிக்கிறது மகா பெரிய அதிச யமும் சிந்திக்கத்தக்கதுமாயிருக்சிறது. எப்படியெ ன்றுல், மனுஷனிடத்திற் காணப்படுகிற கீத்சித் ஞம் தேவனுடைய சருவஞ்ஞத்தக்கும், மனுஷனு டைய சொற்ப வல்லபம் தேவனுடைய சருவவ ல்லபத்தாக்கும், மனுஷேனுடையை சீவ சைதென்னிய ம் தேவனுடைய சுத்த சைதன்னியத்துக்கும், மனு ஷனிடத்திலுள்ள தன்னிட்டம் தமது சித்தமே பிர மாணமாகக்கொண்டு சருவத்தையும் நடப்பிக்கிற தேவசுயாதீனத்துக்கும், மனுஷனுடைய அதிகாரம் தேவேனுடைய ஈசத்தவத்தக்கும் பிரதிவிம்பமாயி ருக்கிறது. மனுஷர் தமது புத்திரர்மேற் கொண்டி. ருக்கிற விடா விசாமணை, தேவன் தமது சிருட்டிக ள்மேற் கொண்டிருக்கிற நித்திய விசாரவணக்கும், மனிதருடைய மனச்சாட்சியின் கோடாத தீர்மான ரியாயஸ்தலத்திலே பண்ணப்படும் தீர்ப்பும் தேவன் கடைசிகாலத்திலே செய்யப்போகிற மகா கியாயத்தீர்ப்பிலே யாதொருவர் எதிர்மறுக்கக்கூடா மற் சொல்லும் ஈியாயத்தீர்ப்புக்கும் பிரதிரிதியாயிரு. க்கின்றது. தேவேன் மணுஷனுக்குக் கொடுத்த சருவ விசேடங்களுக்கும் மேற்பட்டதாகக் கொடுத்திர க்கிற பாவமின்மை, பரிசுத்தம், நீதிநேறி முதலிய இல்ட்சணங்களும் தேவே இலட்சணங்கவளக் கோ ண்பிக்கின்றன. ஆத்தமாவிலே இவைகளைக்கொ ண்டிராதவன் தேவவனத்தரிசிக்கவும் மாட்டான்.

உவது. மனுஷன் மேற்குறித்த தேவ லட்சணங் கவாத் தேவனிடத்திற் பெற்றிருந்தந் தேவனுலே சிருட்டிக்கப்பட்டவனும் தேவனுக்கு வேறுனவனு மாயிருந்தான். இவன் ஆதி, தேவன் ஆனுதி ; இவ ன் சிருட்டிக்கப்பட்டவன், தேவன் சுயம்பு ; இவ ன் மாறுகிறவன், தேவன் மாறுதவர்; இவன் தேவ தஞ்சத்தினுலே வாழ்பவன், தேவன் பிறர்தஞ்சம் வேண்டாதவர்; மனுஷன் தேவவாக்கை அங்கிகரி யாதிருந்தால் ஆதிநிலைமையில் நிற்கமாட்டான். அவன் தேவவாக்குக்குக் கீழ்ப்படியாதிருக்தால் உய் யவும்மாட்டான். பெலபந்தத்தினுலே நடத்தப்ப டாமனும் பகுத்தறிவின்றிச் சுபாபப்படி கடக்கிற பி ரமாணத்தக்கும் மேற்பட்டதாய்த் தன்னிட்டப்ப டி நன்மைத்மைகளைப் பதத்தறிந்து நடக்கும்படி தேவனுலே கொடுக்கப்பட்ட சுயாதீனமே மனுஷ னுக்குப் பிரதானபேறுள்ளது. அதன்லேதான் மனு ஷன் நரகத்தையாயினுத் சொற்கத்தையாயினும் அடையப் பாத்திரனுகிறன். தேவன் சுட்டிக்காட் டி விலக்கின மாத்தின் கனியைப் புசிப்பதினுவே மரணமும், நரகமும், புசியாதிருப்பதினுல் அழியா மையும் மோட்சமுமடைய உரித்தாயிருந்தன.

டைதை. மனம், புத்தி, சித்தமுள்ளவர்களாய்ப் ப டைக்கப்பட்ட ஆத்துமாக்களை மாறுத நிலைமை யில் ஏற்படுத்தும் நாள்வரைக்கும் அவர்கள் தம்மு டைய பிரமாணத்தக்குக் கீழ்ப்படியும்பொருட்டு அ வர்களுச் சுயாகீன முள்ளவர்களாய்வைப்பதே தே

ம்படி வைக்கப்பட்ட பலவித தூதர்களுள் தேவன் தங்களுக்கு விதித்த பிரமாணப்படி நிலைநின்ற பரி சுத்த ஆவிகவாயும் அவரடைய பிரமாணத்தையும் மீறி அதிக்கிரமஞ்செய்து தங்கள் ஆதிரிணமையில் ரிலைகோள்ளாமல் தள்ளண்டு மகா பெரியகாளி ன் நியாயத்தீர்ப்புக்கு நித்திய சங்கிலிகளினல் கட் டி அந்தகாரத்தில் அடைத்துவைக்கப்பட்டிருக்கிற அசுத்த ஆவிகவையுங் குறித்த வேகுத்திலே வாசிக் கிறேம். இவர்களே ஆதிவகுப்பானவர்கள். ஆதியி லே கேவசாயலாகச் சிருட்டிக்கப்பட்டு மகா சீத ள்ள நர்தனவனத்திலே வைக்கப்பட்ட ஆதி மனு ஷன் தனது ஒரே அதிக்கிரமத்தினுலே தன்வனயு ந் தன் சந்ததியையுங் கேட்டிலுட்படுத்தினன். இவ ர்களே இரண்டாம் வகுப்பானவர்கள். உரோ. டூ. யஉ. முற்காலத்தில் மனுஷரைப் பரிசோதித்தவ ண்ணமே பிற்காலத்திலும் இயேசுக்கிறிஸ்**தவென்** னும் சீவலிருட்சத்தின் கனியைப்புசி*த்தச் சுகம* டையும்படிக்கு மனுஷருக்குத் தன்னிட்டத்தைக் ைட்டியபடிகள் மானுஷ்குற்கத் இவ்விட்டத்தில் தறித்தப் பரிசோதிக்கப்படும்படி. ஒர் புதிய கிலை மையில் வைத்த ஆறயிரத்தச் சோச்ச வருஷக்கா லம் அறிவாளிகள் அஞ்சத்தக்க விதமாய்ப் பரி சோதித்த வருகிகுர். இவர்கள் முன்கும் வகுப்படு னவர். இப்படியேதேவன் ஆதிதாதரை ஒருவிதசோ தணிவையிலும் பிற்காலத்து மனுஷரை மற்று ரு சோதணிரிமையிலும், இக்காலத்த மனுஷைரை ப் பின்னுருவித சோதணரிவையிலும் வைத்திருக் கிறு சென்று காண்கிறேம்.

சவது. தேவன் எக்காலத்திலும் கிற்கிறதாக மே ய்விவாகமென்றும், ஒய்வுகாள் ஆசாரமேன்றுஞ் சொல்லப்படும் இருவகைப் பிரமாணங்கவை ஆத் யிலே ஏற்படுத்தினர். அவைகள் ஒருபோழுதம் ஒழி ந்தபோகாது. இப்பிரமாணங்களுள் முதற்பிரமாண ம்பிரபஞ்சவிருத்திக்கும், இரண்டாம் பிரமாணம் கம து சரீரபெலத்தக்கும், ஆத்தமா இம்மையிலும் மறு மையிலும் மோட்ச இன்பத்தை அனுபவிப்பதற்த ம் ஏற்றதாயிருக்கின்றது. இந்த முதலாம் பிமாண ந்கொடுக்கப்பட்டநாலாயிரத்துச்சோச்ச வருஷங் களிற்பின்பு இவ்வுலக இரட்சகராகவந்த பரமகுரு ஆதியாகமம், உம். அதி. உசம். வசனத்திலே சொ ல்லியிருக்கிற விதியையெடுத்துக்காட்டி ஸ்திரப்ப டுத்திஞர். இதபோல இரண்டாம் பிரமாணத்தை ப்பற்றியும், அவர் மனுஷருடைய குமாரன் ஒய்ஷ நாஞக்கும் ஆண்டவராயிருக்கிறுபேன்ற சொல்லி அந்தநான் தமக்கேன்ற பிரித்தவைக்கப்பட்ட நா

ளாக விளங்கக் காட்டியிருக்கிறுர்.

டுவது. ஆதிமனுஷர் அதிக்கிரமஞ்சேய்து பாலிக ளாவதற்குமுன்னே தேவசன்னிதானத்தில் வாச ம்பண்ணி மகானந்த முள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். அந்தவித்த்தை அறிய விரும்புகிறவர்கள் வேதத் தின் ஆதியாகமம், கம், உம். அதிகாரங்களையும், கட சியாகமம் கடசி இரண்டு அதிகாரங்களையும் வா சித்து உய்த்துணர்ந்து பாருங்கள். இப்படி உய்த்து ணர்ந்துபார்த்தால் அதிக்கிரமஞ்சேய்து பாவாத்து மாக்களுக்குப் பிதாவான ஆதாமும் அவன் சந்ததி யும் இழந்தபோன பாமானக்தத்தை, புண்ணியா த்தமாக்களுக்கு அதிபிதாவான இயேசுவைப்பற் றும் கெவாசத்தினுலே பெற்றுக்கோள்வார்களே ன்று தெரியவரும். ஆதலால் நாமெல்லாரும் இழு ந்துபோன மோட்சானந்தத்தை நமக்தச் சம்பாதி த்துவைத்த இயேசுவை நேசித்து அவரைப் பூசித்து அவருக்குத் தொண்டுசெய்து அவர்விதித்த பிரமா ணங்கவளக் கைக்கொண்டு நடப்போமாக.

பரிமழ கவக்தங்களைக்காலுங் காலைச்சுடமாகிய உனக்கும் உன்பத்தஇகிய கத்தாவுக்கும் வக்தனம். ஐயா, இங்கிலிசுப்பாஷையில் பிரயாசமில்லாதவர் களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பிரயோசனமாயிருக்கும் படி இங்கிலீசு வித்துவான்கள் பெருமைக்கு விமோ தமாகச் சொல்லிய சில கியாயங்களைப் பிரசாஞ் செய்தால் பெருமையென்னும் மேட்டில் ரிற்கும் நம்போலியோருக்கு நன்மையைத் தருவிக்குமேன் ற கருதி இதவன் எழுதத் அணிந்தனன். பெருமை யாவது, தேவவணயும் மனுஷ்வனயும் அவமதிக்கும் மனதின் தற்செயலாகிய ஒரேண்ணம். அணுவி லூதிக அணுவாகிய புழுவிற்குச் சமனன் கீ யாது காரணத்தினுல் பேருமைகொள்ளுகிகுயு. உன்னு

டைய சென்னத்தக்குமுன் என்னவாயிருந்தாய். தனியமாயிருந்தாய். உன்உற்பத்திக்குப்பிற்பாடு என் வையிருக்கிறும். மெலிவுள்ளவ அயிருக்கிறும். உன் சீவியமுழதிறும் என்னவாயிருக்கிறும். ஓர் பெரும் பாவியாய் நீ மதிக்கும் மகத்தாகிய சலாக்கியங்க ளென்னு ! பூமியிலிருக்குஞ்சாமசாமணத்துக்கும்க டேவுளுக்கும் பாரமான கடனுளியாக இருக்கிறுவே நாம் இப்படிக்கொத்த நிலபரத்திலிருக்கப் பெரி யோரத் சிறியோருமாகிய மானிடப் புழக்கனே அக் தாமாகிய மேட்டில் ஏன் நிற்கிறீர்கள்.

ஒர் கிமேக்க கலைக்கியானி ஆன்மாக்கள் அகந் தைனைப் முக்கியமென்று எண்ணுமற் தாழ்மையா யிருக்கும்படி மனுஷனுடைய நிற்பந்தமான நிவல பாத்தை ஏழாகப் பிரித்தக்காட்டுகிறர். க. மனி தனுடைய ஆவி, மந்தாரமுங் கலக்கமுள்ளதாயுமி ருக்கின்றன. உ. இவனுடல் மிருகத்தன்மையாயும் தன்பமுள்ளதாயுமிருக்கின்றன. கூ. மடைமையி லுக் தப்பிதங்களிலும் உறுதியுள்ளவனுயும், நண்ந டக்கையிலும் உத்தமமான எண்ணங்களிலும் கி வலயற்றவனுயும் இருக்கிறன். ச. இவனுடைய வே வைகள் விருதாவானதும் சிஞ்சித்துவமானதும் முடி வற்றதாயுமிருக்கின்றது. டு. இவனுடைய அதிட்ட ம் மாறுள்ளதும், அரிதாய் இச்சிக்கப்படத்தக்கதும், ஒருக்காலும் பூரணமற்றதாயுமிருக்கின்றன. கூ. இ வனுடைய ஞானம் இவன் மரணம்மட்டுங் கீட்டா ததாயிருக்கின்றன. அதாவது, அதைப் பாலிக்கும ட்டும். எ. இவனுக்கு மரணமே நிசமானதும் எல் வாவேவையிலுங் கதவண்டையிற் காத்துக்கொ ண்டும் ரிற்கின்றது. ஆனுலுக் துவையிலல்ல. இவை களில்அல்லது இவைபோன்ற தியானங்களிலிடை விடாதபடி பெண்ணிச் சீவிப்போமேயாகில் பெரு மையாயிருக்கிறது மடமைத்தனமொழிய வேடுர ன்று மில் வையென்றுக் தாழ்மையாயிருக்கிறதே கன் றேன்றும் நிவனப்போம். ஒர்மாணுக்கன்.

உதயதாரகை.

தூரைந்ச இல். ஆனி மீ. உட வ.

Sir William Jones.—துளைசசும். ஆண்டு ஐரோ போக் கண்டத்திலுள்ள லண்டன் என்னும் பட் ணத்தில் வில்லியம் யோன்ஸ் என்பவர் (Sir William Jones) பிறந்த மூன்றவயதள்ளவான போழ்த அவருடைய பிதா இறந்தபோக மாதாவோ கல்லியில் தேறினவளாயிருந்தபடியாலும் தன் மக வனப் படிப்பிப்பதிலே முழக்கவலை கொண்டவ ளாயிருந்தபடியாலும் இளமையிலே வாசிக்கும்படி யான பிரியத்தை அவருக்கு நன்றுய்ப் பயிற்றிவை த்தான். அவர் தான் படித்தவைகள் அவனத்தை யும் ததை ஞாபகத்தில் அமைத்துக்கொள்ளத்தக் க யூசியாயிருந்த பிற்காலத்திலே அதிகம் பேர்போ ன மனிதறுப் வரும்படிக்கு ஏதவாயிருந்தார். அவ ருக்குப் பதினேட்டு வயதானபொழுது சகல கலை க்கியானங்களையும் கற்றறியக்கூடிய ஒக்ஸ்போட் (Oxford)என்ற வித்தியாசாலையிற்சேர்ந்தார். அங் கே அவருக்குத் துணையாக அவர்மாதாவும் போயிரு ந்தபடியால், யாதொரு தாற்பமுக்கத்தாக்கு அல்லது மோசங்களுக்கு ஏற்படாமல் மன ஆறுதலுள்ளவ மாயிருந்தார். அவர் லோட் அல்தோப் (Lord Althorpe) என்பவருடனே கூடிப் பிரபாணம்பண்ணி வருங்காலத்தில், கல்லியிற் தேர்ச்சியடைந்து நற்ப முக்கமுள்ளவராய்வர ஏதுவாயிருந்தது. மேலுக் தன க்கும் புறநுக்கும் உபுமோகமாக ரிபாயகாத்திரக் தைப் படித்த அதிற்தேறி காலுவருஷத்தக்குள் ஒரு கியாயசாத்திரியாகி, அங்குள்ள யாவரும் வியக்கத் ∗தக்கதாய் ஆசியாக்கண்டத்திலுள்ள வித்துவான் கள்செய்த பற்பல நூல்களை மொழிபெயர்த்த அ கேக -புத்தகங்களைப் பிரசித்தப்படுத்திரை. லாமலும், இந்தியாவிலுள்ள சகலவித சாத்திரநா ல்களைப்பற்றி அறியவும், அவ்விடத்திற்றுனே தா ம் ஒரு நீதியதிபதியாக இபாகவும் பிரியங்கொண்டி ருந்தபடியால், அவருடையை எண்ணப்படி, தனா அரு ம். ஆண்டு வெங்காளதேசத்துக்கு நீதியதிபதி யாகவும் இன்னுள் சிறிது உத்தியோகங்களைப் பமா பெருக்கவும் ரியமிக்கப்பட்டு அந்த வருஷைத்திற்று னே தன்னுடைய கோக்கத்தாக்கிசைய அறிலிலு த் சற்கணத்திலும் தேறின் ஒரு பெண்ணை விவா கம்பண்ணிக்கொண்டு வங்காளத்திலே இவ்வுத்தி யோகத்தை இவர் ஈடத்திவருகையில், லக்கடன் பட்டணத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இராச மானிபமுள்ள சங்கத்திற்கோத்த ஒர் சுங்கத்தை க் கற்குத்தாவிலும் ஸ்தாபித்தார். இப்படியாக இ வர் பிரயாசப்பட்டு ஸ்தாபித்த சங்கம் அதிகம் பிர யோசனமுள்ளதம் .மேன்மையுள்ளதமாய் வந்த த. இதவுமுன்றி இந்தியாவிலுள்ள கல்லி, ரியாயப்

பிரமாணம், இதிகாசம், மார்க்கம் முதலியவைக வைப்பற்றி நன்றுய் ஆராய்ந்து அத்தைப் பிரசித்தப் படுத்தி வைத்ததற்காக உலகத்தவர்கள் அவருக்கு அதிகம் நன்றிசெலுத்தக் கடனுளிகளாய் இநக்கி ருர்கள். இவ்விதமாய் இவர் சுகசீவியாய் நாள்விட் வேருகையில் இவருக்கு ஒரு வியாதி உண்டுபட்டு வரவர அதிகரித்து ஒரு கிழமைக்குள் மரித்துவிட் அப்போழுது அவருக்கு, சுஅ வயது. அவ ர் எவ்வளவு கல்லிமா நகலிருந்தா மேன்பது அவர் உண்டுபெண்ணின் புத்தகங்களிறல் விளங்கும். இவர் ஏறக்குறையை, உஅ. பானவூகவாப் படக்கறி ந்தீவசாயிருந்தார். அதில் எட்டுப்பாஷைகளைக் கீர் ப்பாகவும், மற்றவைகளைக் கொஞ்சங் குறைவா கவும் படித்திருந்தார். இப்படியிருந்தும் படிப்பினுற் பெருமை கொள்ளாதவரும் யாவருக்கும் ஏற்ற குணு குணங்களை உடையவருமாய், இரட்சகராசிய இயே சுக்கிறிஸ்துவில் அதிக நம்பிக்கைவைத்துத் தீர்க்க தரிசன ஆகமங்களை ஆராய்ந்து அவைகள் தேவ ஆவியினுல் எழுதப்பட்டனவென்று தீர்த்தத் தன து நேரத்தின் ஒர் புததியை வேதத்தை வாசித்துத் தியானிப்பதற்காக ரியமித்தக்கொண்டாரென்று அவர் ஏழுதிவைத்த நாளாகமக் தறிப்பினுல் தே ரியவந்தது. இன்னும் அவர் சொல்வதென்னவெ னில், நான் என் வேதாகமத்தை ஒழங்காய் வாசி த்தத் தியானித்தப் பார்த்தபொழுது முழுவேதமும் தேவ முலமாய் எழுதப்பட்டதென்றும், மற்றெல்லா ப்பாஷைகளில் எழுதப்பட்டிருக்கும் எர்தெந்தப்பு த்தகங்களைப் பார்க்கிலும் இதுவே மேன்மையும் சண்மார்க்கமும் முக்கிய மமான சரித்திரங்களை அட க்கியிருக்கிறதேன்றும் இவரடைய வேதபுத்தகத்தி ன் ஒரிடத்திலே எழுதிவைத்தார். அவர் தன்பமா யிருந்தவேஹியிலேதானும் மனத்தாழ்மையுடன் தேவனுக்குப் பிரீதியான பற்பல விண்ணப்புங்களை ச்செலுக்கிவந்தார்.

Bengal Railway. - ஏரோப்பைதேசத்திலே யுத் தம் முதலிய குழப்பங்கள் நடந்தாலும், ஏற்றுமதி இறச்குமதிகளின் செலவுகள் அதிகப்பட்டிருந்தாலு ம்இருப்புச்சலாகையேலை வெகு சீக்கிரமாக வங் காளத்தில் ஈடந்தபோகின்றது. சீர்மையிலே கோ ஞ்சத்தைரியத்துடனே முமற்சிப்படச் சம்பலித்தா ஆயிரத்தெண்ணூற்றன்பத்தேழாமாண்டளவி ல் கற்குத்தாவிலிருந்த சிறிது மணித்தியாலத்துக்க ள்ளே தெல்லிரு உரத்தத்த வந்துவிடுகிறதற்கு இட மாயிருக்கும். கவுறு என்ற இடத்திலிருந்த போண் டுவா என்ற இடப்வரைக்குமுள்ளதூரம் நாற்பத்திர ண்டுகட்டை. இதற்சிடையிலே இப்பொழுத போ டப்பட்டிருக்கும் இருப்புச்சலாகைபரவியவீதி இல வை பென்றுபோகிலும் ஆடிமாதம் பதிவனர்தார்தி கதியளலில் முகிர்து பாலிப்புக்கிடமாயிருக்கும். மே லும், கற்தத்தாவிலிருந்தை நாற்றுமுப்பத்தோருகட் டை தூரமாயிருக்கின்ற இராணிகங்கை என்ற இ டமளவுக்கும் வே.ெருந்புத்தியாய்ப் போடப்படும் இ நப்புச்சலாகைபாலியவீதி இதன்டுத்துவரும் அன் பத்தைந்தாமாண்டு தைமாதம் முதலாந்திகதியள லிற் பாலிப்புக்கிடமாயிருக்கும். ஆகிலுள் சுருக்க வீற் பாவிப்புக்கிடமாயிருக்கும். ஆகீலுஞ் சருக்க மாய்ச்சொல்லுகில், நாற்பத்திரண்டுகட்டைதாம ளவுக்குப்போடப்பட்டு முடிந்த வீதிக்குச் சீர்மையிலி ருந்து இச்செலவுவந்த இயக்குசிற இரதம்வைத்தா ல் இவ்வளவதாரமும் பாலிப்புக்கு முடிந்தாயிற்றே ன்று சொல்லவேண்டியது. இன்னுஞ் சற்றே பி நயாசப்படச் சம்பவித்தால், சிறிது கிழமைக்குள் ளாக வேறே எண்பத்தொன்பதுகட்டை தூரடிளவு க்குப் போடப்பட்டு முடிந்தபோம். ஒப்பந்தமாய்ச் செய்தமுடிக்கிறதற்கு இன்னும் எண்ணூறகட்டை தூரமளவுக்கு ஒப்புந்தக்காரர் இடத்திலே விட்டிரு 5,53.

Hoolee Festival - சிறிஸ்தமார்க்கக் குருமாரு டையை நடைசையப்பற்றி வம்பாய்க்தக்கோர்ந்த ஆ மேத்து ஈகரத்திலுள்ள ஒரு பண்டி தனுடைய எண் ணமாவது, அவ்விடத்திலோடக்கும் ஒருவகையா ன திருவிழாவின்பேரில் அவர் மேத்தக் கண்டவண யாய்ப்பேசிச் சோல்வ தென்னவெனில், எங்கேயி ருந்த ஆர்மூலமாக இவ்வளவு அறிவு எங்களுக்கு ள்ளேவெர்தைதென்று நாங்கள் நண்குய்ச் சிந்தித்தப் பார்ப்போமாக. யாதொரு சந்தேகேமில்லாமல் அத இங்கிலி சுக்காமரிடத்திலிருந்து பிரதானமாய் ப் குருமா ர்மூலமாகவந்தது. அவர்களே அதற்குக் காரணர். இவர்கள் எங்கள் தேசம்விந்து, எங்களை அறியா மைசெயன்னும் ஆஞ்ஞானத்திலிருந்து மெஞ்ஞான ஒளிக்குக்கொண்டுவருகிறதற்குப் பிரமாசப்படாதி ருக்கச் சம்பலித்தால், இப்பொழுது மாங்களடைந் திருக்கிறசீரை ஒருக்காலும் அடைவதேயில்லல. எ ங்கள் சொந்தச் சனந்தானே எங்கவள அரசாட்சி பண்ணி இந்தத் தாரமசாலிகள் எங்களிடம் வமாதி

ருந்தால், இந்தத் திருவிழாவினுலுண்டாகும் போல் காலத்திலே பெண்தேவதையொருத்தி சனங்கள க் தொக்தரவுபடுத்தத்தோடங்கினுள். அப்போழுத சனிங்களேல்லாருந்திரண்டு உபாயமாய் அவளே டே யுத்தம்பண்ணி அவவள வெற்றிகொண்டுப த்த அக்கினியினுலே கட்டுப்போட்டார்கள். கையினுலே வருடமோருக்கால் அவளப்பிடி ந்த கொல்லுகிறபாவவையாய்த் திருவிழாக்கொண்டு டிச் சந்தோஷப்படுகிறூர்கள் ஆனுவம், சாத்தி டிச் சந்தோஷப்படுகிறுர்கள் ஆகுறும், சாத்தி த்திற்சொல்லிய முறையை விலக்கி இலச்சைக் டமான அகேகத் செய்கைகள் அக்தத் திகுலிழ வில் நடக்கிறதினுலே அவைகள் காலத்தத்துக்க லம் உண்டான வழக்கமேன்ற சிவனக்கவேண்டி

Odessa.--மேலைச்சஞ்சிகையிற் சொல்லப்பட் ட றாசியரடைய ஒடிசா என்ற பட்டணத்தை இக் கிலீசுகாபரும் பிருன்சுக்காரரும் பிடித்தவேளையில், றாசியரடைய இரண்டு வேடிமருர்துச்சாலைகள் வெடித்து அவர்களுடைய பன்னிரண்டு போர்க் கப்பல்களை அமிழ்த்திப்போட்டதமன்றிக் கணைக் சண்டைக்கு ஆயத்தமாப்க் கட்டியிருந்த கோட் டை கொத்தளங்களேல்லாம் முற்றுக் தாளாம்ப் போய்விட்டது. இதிலேற்பட்டு ஒருவளமாய் நிக் ற இங்கில்களார் பிறுள்கைக்கராருச்துள்ளே இறந்த வாக்கள் எட்டுப்போர். காயப்பட்டவர்கள் பதிடுவ ட்டுப்பேர். மேலும் இங்கீலீசுகாருடைய பயங்க மேன்னுங் காரணப்பேரையுடைய தெறிப்பிள் எ ன்ற புகைக்கப்பல் புத்த அங்குல வட்டங்கொண் டதாய்ப் பதிவனர்தை ரிமிஷமளவுக்கு உலையிலே வைத்துச் செக்கர்சிவேசென் செருப்பாக்கின்,டூகை தண்டுகவளப்போட்டுப் பீரங்கிகளினுல் றூசியநக் தச் கட்டபோது அவர்களில் அரேகருக்கு வேத சனக்கேடுண்டாயிற்று.

Panie in Bombay.—வம்பாயிலே ஜூசியர் தந்க ள் போர்க்கப்பற் கூட்டங்களைக் கொண்டுவர்க வம்பாமைப் பிழக்கப்போகிறர்களென்று அவ்லூ வத்தகர்களும் மற்றுஞ்சனங்களும் பயக்க கடுகடு ங்கித் தங்கள் பணத்தையும் ஆபரணுகிகளையும் கி லத்துக்குள்ளே புதைத்துணைத்துவட்டு யுத்தத்த க்கு எதிர்ரிற்க ஆயத்தப்படுகிறுர்கள். அல்லாமறும் றூசியர் வேற்றிகோள்ளச் சம்பவித்தால் வியாபா சச்சாவலகளிலிருக்கிற பணமவனத்தம் எடுத்தக் கொண்டுபோப்விடுவார்களென்று மோசுமாயெல் ணி வியாபாரச்சாவலக்குப் பணங்கொடாமல் விட் டுவிட்டார்கள். இதினியித்தம் அவ்விடத்திலேவே வைகள் அதிகசாக்கிரனையாய் நடவாமற் குழப்பு டியாயிருக்குது.

Native Soldier — சென்னபட்டணத்தப் பட் டாளத்திலே உத்தியோகமாயிருந்த அவ்வூரவுக்க ருவனுடைய சீவலிருந்தார்தத்தைப்பற்றிச் சேன் னபட்டணத்தப் புதினத்தாளிற்கொல்லியிருக்கின் றது. அவன், எறகுடு. ஆண்டில் அதாவது, இற்றை ந்து. அவ்பர், க்கு ஐம்பத்தோன்பது வருடத்திற்குமுன்னே சேவ கத்திலேற்பட்டான். இவன் தல் பிரியப்படி பாரி சாவில் யுத்தத்துக்குப் போயிருந்தாண். மறுபடியும் பிரமதேசத்துக்குப்போய்க் கூர்கையென்ற இடத்தி வே சேவகமாயிருந்தான். நாற்பதாமாண்டளவி ல் இங்கிலீசுகாபருக்குஞ் சீனருச்கும் நடந்த யுத்தமெ ல்லாவற்றிலும் அவன் போயிருந்தான்.

Electric Telegraph.—வம்பாய்க்குங் கற்குத்தா வுக்குமூடே வைக்கும்படி ஏற்பட்டிருந்த மின்சார ச் தத்திரக்கம்பி முடிந்தாயிற்றேன்றும், யாதொரு தடையுமில்லாமல்புதின் கங்கதிகள் அனுப்பியாயி ற்றென்றுக் தெரியவக்தது. அப்படியே கற்குத்தா வுக்கும் லாகோருக்குமிடையே ஆயத்தப்படுத்திய தத்திரக்கம்பி முடிக்துபோலிற்றேண்று வங்கானத் தப் புதிணப்பத்திரிகையினுல் தெரியவாக்குது.

Penny Postage.—இப்பொழுது கடல்வழியாய்வ ரஒருபெண்ணியும், கடலுக்குத்தாரமாயுள்ள நாட்டுக் குள்ளால்வருகிறதற்கு ஒன்றரைப்பென்னியும், இப் படியே இரண்டரைப்பென்சு தவரற்செல்வோடே அமேரிக்காவிலிருந்த ஆஸ்நிருலியாவுக்குக் காகித ம் அனுப்பப்பட்டுவருகது.

Forts-றுசியர் இந்ததேசத்துக்கு வரக்கடுமே ன்று சீர்மையிலே நிவனத்த வம்பாய், சென்னப ட்டணடுமென்னும் இரண்டிடங்களிலுமுள்ள கோ ட்டை கொத்தளங்களை அமணிப்பாக்கிவைக்க வே ண்டுமென்று சீர்மையிலிருந்த கட்டிவளவர்த்து.

MORNING STAR.

Jaffna, Chursdan, June 22, 1854.

NATIVE TESTIMONY

To the Progress of Christian Education in the Province of Jaffna, together with the observed results thereof, at its present stage of progress.

We have much pleasure in giving insertion to the collowing extract from Mr. S. R. Muttukistna's "Past and Present State of Education and Civilization in Cevlon,"-a respectable pamphlet, written by the author in 1853, while engaged as a medical student in

We invite particular attention to this extract, (1) on account of its intrinsic value, (2) its being the testimony of an educated Ceylonese from the midst of us, on a very weighty subject, and (3) as containing some very judicious advice and exhortation to his fellow countrymen of the educated classes, addressed to them from the high lands of Scotland rather than from the dusty plains of India. We find so much to approve in the extract now given, that we can well

from the dusty plains of India. We find so much to approve in the extract now given, that we can well afford to pass over in silence or with a brief foot note, the very few temarks and sentiments which seem to invite, at least a further, if not a counter statement.

"Such then is the state of education in Ceylon." I would be striking is the progress of Christianty under these three missions; despite all barriers and difficultively. I would be striking is the progress of Christianty under the set three missions; despite all barriers and difficultively. I would be striking is the progress of Christianty under the set three missions; despite all barriers and difficultively. I would be striking is the progress of Christianty. The band of human society, as Bacon calls it, is zerving to tie in one bond of union, the Holy Volume, quick, powerful and sharper than any tow-edged sword, is not only changing men's opinions, but producing a total alteration of their character, their principles, their motives and their conduct.

Blessed as these labors appear to be, they are not attended with that success that one would reasonably expect from them. This statement is as true as it is strange. (a) The so called native converts to Christianity renounce the absurdities of their original faith, and declaim against their inconsistency with reason, soon enough, but, in the mean time, though they admit the excellency of the Bible, with regard to the morality embodied in it, yet most of them, at all events, do not seem to have staken a firm hold of it as the role of full or as a divine revelation. As long as they are with the missionaries, they are ready enough to conform to the external forms of religion, but when way from them, they become exceptics, rather than believers in the Bible. Then they are remained by the service of the Bible of the service of the service of them, at all when the service of the service o

Wasren's Intellectual and Moral Development of the (a) Bu stranger still, if it had been otherwise than as is here stated. The heavenly Teacher himself hath fully instructed us that there portions of the field sown will yield no fruit to perfection.

(b) "Something radically wrong," we would rather say, in the human heart, as is taught in the episite to the Ephesians,

though hundreds are sent out of the schools apparently well trained, most of these young men soon fall back into their former labits of indolence and superstition. A degree of deism begins to develope in their minds; holy things are handled by them without feeling; ambition ceases to appear in them; and thus there is a retrogration rather than a progression in the march of intellect.

It is virtue then, direct virtue, which is the hard and valuable part to be aimed at in education.

All other considerations and accomplishments should give way and be postponed to this. This is the solid and substantial good, which tutors should read lectures and talk of; and which the labor and art of education should furnish the mind with, and fisses there, and never cease till the young man has a true reliab of it.

and substantial good, which the labor and art of education should farnish the mind with, and faster there, and never cease till the young man has a true relish of it, and place his strength, his glory and his pleasure in it."

A complete reformation in the system of education then is indispensably necessary. (e)

But by whom, I ask, is this to be done? The local government owe use a duty which we have ample right to claim of them; but I will say no more about it than what I have. (f) Are we to expect the missionaries to do it? Is it binding upon them? Not at all; now that they have pointed out the way, it is the bounden duty of the more civilized and wealther part of the notive community, to come forward to effect this. I know some are already awakened to the sense of this their obligation. But it is not in the power of a few to accomplish this. Let me therefore earnestly entreat of my educated countrymen to view this as absolutely obligatory upon them. The seed has been sown for us; let us now contribute our labors to its growth. The tree has been planted; it now remains for us to prune and water it. The foundation,—the imperishable foundation has been laid. Come, my beloved countrymen, fet us raise the superstructure. Be thankful for what you have received from the missionaries, and lay no more claim to their labors. They are willing to co-operate with us still; lend only your assistance and exercise your influence. Look no longer with eyes closed upon the depravity of your brethren; be not purblind to the mora degradation of your fellow countrymen. Imitate the noble example of the magnanimous sons of the "sceptred iske. Remember that once they were behind and inferior to us in every thing. Recollect also that it was from us or rather form our brethren on the continent that arts and sciences had their origin."

* Lacke's Thoughts on Education. We should like to have for publication in the Star, an idiomatic translation of the foregoing sentences from Lacke, together with a few native comments, illustrative of the toul, and importance of the sentiments expressed.

the sentiments expressed.

(e) We do not perceive the premises from which this concusion is drawn; but should greatly rejoice to witness an improved system introduced and efficiently worked.

(f) The following sentences contain words so filly spoken as to be "like apples of gold in pictures of silver." We imput they will be only pondered and efficiently reduced to practice by those to whom they are so forcibly addressed.

THE SABBATH IN THE FAMILY .- As far as possible the mild and attractive features of our faith should be presented to children. It is important, for instance, to impress upon the minds of children the great truth, that the Sabbath is of divine authority, that it is binding on men, and women, and children, through all the generations of time, to keep the Sabbath holy, as much as it is not to take the name of God in vain, not to kilf, or not to steal.

or not to steal.

At the same time the Sabbath should be made to appear the most interesting and attractive day in the whole seven. The Sabbath is a jubiles. It is a day of gladness. It is not a fast day; it is a weekly thanksgiving. It commemorates the work of creation. Children can be instructed to study this fair world, to look out on the works of God, and to praise Him who has garnished the heavens, and who fills the earth with his goodness. They can be taught to compare the hocks of nature and of revelation; to see how accurately and how heautifully the sweet Psalmist of Israel describes the high hills which are a refuge for this wild describes the high hills which are a refuge for the wild goats, the great and wide sea, the valleys that are cov-ered over with corn, the sun that council forth from the chambers of the east, and the south-wind that openeth the earth.

openeth the earth.

The Sabbath commemorates Jesus Christ, and the completion of his bitter work on the cross for man's salvation. Little children can be interested in the story of his redeening love. The amazing love of Christ can be pointed out to them as it was exhibited in the disciple who leaned on his boson; as it shows in the countenance of the rapt and dying Stephen; as it poured itself out in the conversion of Paul, and in his unbaralleled labors, or as it has manifested itself in the living example of persons, whom they well know, or in the full and sweet consolutions of the departing saint.—Prof. B. B. Edwards.

(c) But in this they have overteached themselves, even in the sight of their own countrymen, the healten, as might be shown by an induction of particulars.

(d) The "Americans" must not be held responsible for the intemperance, libertains and other misdemeanors of their apparently "well trained young men" after they leave their country villages and fall under the varied influences of European society. This subsequent and advanced course of education and training should be duly inquired into by the writer of this extract and by all who would render assistance in the improvement, both of native and of European society. parting saint.—Prof. 10. to.

Domestric Prace.—The less of physical force or menacing language we use—the less, to take an expressive word, we sold our children—the more order and quiet we shall commonly secture. I have seen a family where a signle word, or a look oven, would allay a rising storm. The geatle but firm method is the very best security for domestic peace.

Rev. A. B. Mussey.

Correspondence of the Morning Star.

Correspondence of the Morning Star.

Dean Sig.—I must confess I had hoped to see a more satisfactory reply to my questions with regard to easte than what appeared in your paper of the Shinst. The subject seems to me of such importance—it involves so essentially the first principles of Christianity that I certainly had anticipated for it a little more notice than a foot note to the article alluded to. It would be an invideous task for me to afford the information sought in that note; but it may be easily obtained by your applying such tests to your native converts as it is usual to apply in India. Sufficient be it for me to say that I believe caste distinctions exist among members of churches in Ceylon, such as would not be tolerated in India, with the exception of the Tranquebar church, which I am sure you would be sorry to take as a model.

Believing the time to have come when this matter should be thoroughly, yet dispassionately considered, in a spirit of firmness, forbearance and charise. I venture to invite discussion upon it. Did I thingent course more likely to prove successful rather seek a less public mode of bringing forward. But assuming it to be the desire shall engage in the discussion to arrive a section of the test with most effectually aid the

forward. But assuming it to be the desired shall engage in the discussion to arrive at as to what will most effectually aid the Christianity, and believing that very envist as to the nature of caste, and that few as how essential a part it is of Hinduism, I am inclined to think that the advantages will perhaps be found to counterbalance the disadvantages of a public discussion.

I remain, &c.,

ALFIA.

REMARKS.-We agree with our correspondent in the belief, or rather in the fear, that caste distinctions of some sort exist in the native church in Jaffina, though we fully believe that caste here differs in its manifestations from that in India. We are also in doubt as to the expediency of tests of the kind adopted on the continent. We believe in enlightening the conscience, in showing to men the absurdity of the thing, and leading them to renounce it from conviction rather than compulsion.

We are very willing to discuss the question, as far as our limits will allow, and will hear both sides, in the same manner as we have lately been discussing the question of psalmody for native Christians.

the same manner as we have lately been discussing the question of psalmody for native Christians.

To the Editor of the Morning Star.

Dean Sin:—I beg you will please to give place in the Star to the following remarks on "Alpha's" questions proposed, in the last No. of your paper on the subject of caste.

Perhaps there may be a very five among those holding offices either in the American Mission churches or other churches, who would refuse to sit down to est with a low caste Christian, or with a European missionary who has his food prepared by a low caste cook; but such may be likened to Judas who betrayed, or Peter who denied, Christ. It is not a strange thing that there should be chaff among the wheat, but when examined and found out, the chaff is removed. Now I wish to inform "Alpha" of the fact that there are many among those that are not Christians who have on several occasions willingly dined with Christians, supposed to be of low caste, and who would be ready to dine with a European missionary, though the food was prepared by a low caste cook. What is it that induces them thus to do? I answer it is 'not the feat that the missionaries will discontinue their services if they do not ent with them; nor it is the feeling, as some would say, that they themselves were born of low rank; but it is the Christian principle of which they have so long heard and known. In these days we see the sons of the most esteemed and honorable persons of high caste (as they are called) take their seats on an equality with very low people in places of money feats, (corestour.exe) weddings, &c. Thus caste is, by degrees, losing its former influence and strength. If a man of high rank in India become a convert to Christianity, he is immediately rejected by his heathen friends and relatives, and deprived of all his property, while a Christian friends the anticipations and hopes of the next;—the former under various persecutions and sufferings, and the latter without experiencing much inconvenience. Hence we clearly see that im when

the time when casts will be uttarly supplanted and dis-regarded by all.

In conclusion, I beg to suggest kindly to those who, bearing the name of Christ, still retain the observance of the distinction of caste, to give up their old prejudices and to improve themselves upon this point.

I remain, Sir, Yours sincerely,

Manepy, June 19th, 1854.

Berg.

Love is the fulfilling of the law.

வள் E TELEVI

u sins

ப வக்கா 的到少 ने का मि जन्मी प्राप्त

555 B i, G.8

म का देश

Hoosac TÜNNEL.—In the Star of Oct. 28, and Nov. 11, of 1852, we spoke of the project of tunneling the Hoosac mountain, in the state of Massachusetts, and on the line of the Troy and Greenfield Railrond. The mountain is of rook and is five miles in diameter where the tunnel is to go. The project has been ever since agicating the public mind in Massachusetts, and has just now received the sanction of the state legislature, they having loaned the credit of the state for the building of the tunnel to the amount of \$2,000,000. It is said that there are two responsible parties who severally offer to contract to execute the work for less than the sum loaned by the state; and to give ample security that they will perform their contract. One party proposed to complete the work in five, and the other in seven years. Notwithstanding the favorable reports of engineers and surveyors in regard to the feasibility of the work, the Hon. Nathan Hale, a man of experience, has put the following prediction on record:.

of experience, has put the following prediction on record:

"The tunnel will never be completed—it will be abandoned long before it is finished, as a work impracticable within any limit of expenditure, including the charge of interest, which the object will justify—it cannot be executed by any force that can be applied to it, even with unlimited means, within a period of thirty years—it all probability it will occupy forty years of continued labor day and night, by all the men that can be employed upon it—and if much of the ledge should prove as difficult as there is room to apprehend, it will occupy sixty years—to say nothing of contingencies which may suspend the work altogether, long before the completion."

Perhaps the prediction of Mr. Hale may, in part be accounted for by the fact that he has been President of a rival railway 'corporation. We trust his prophecy will fail of accomplishment. However, the work is one of great magnitude and difficulty, scarcely if at all falling behind that of the world-renowned Thames Tunnel, accomplished by the celebrated engineer Brunel. The progress of the Hoosac Tunnel will be watched with intense interest by great numbers, most of whom will be anxious to have it succeed; but a few, should it fail, will inwardly rejoice and be ready to say, "I told you so."

The Sanscert Language.—That this character is

The Sanschit Language.—That this character is of high antiquity, we are assured not merely by the close and minute annlogy discernible between it and the kindred languages, particularly the classical (and that this is not a casual resemblance, the entire diversity of structure of the Semitic finnily proves), but also by the fact that the productions which Solomon obtained from India are called by names which admit of a regular derivation from roots of this language, and that all geographic appellations, and more especially Indian words, which we receive from Alexander's Greeks, are, however much corrupted they may be, explainable in Sanserit.

Among the Sanserit elements, expressions for speaking, knowing, teaching, meditating, are comparatively very numerous; and rarest of all those for struggling and fighting; facts which bear strong testimony to the early earnest and peaceful character of the Indian; indeed, as Humboldt remarks, many and varied evidences of his propensity to abstraction and pious seclusion are traceable in his language.

Wm. D. Whitney, in Bib. Sacra. THE SANSCRIT LANGUAGE .- That this character is

Wm. D. Whitney, in Bib. Sacra.

Railway and Telegraph is Japas.—The ministure railway and five miles of magnetic telegraph oreated great astonishment. Arranged with Japanese characters, there was much amusement among the natives at the extremes of the line at the rapidity and case with which a conversation could be carried on. Additional wires were ordered to be prepared immediately, so that they might carry the communication right up to the capital. The railway was taken round a circle of some fifty yards in diameter—or nearly a tenth of a mile in length. The locomotive, with its tender and car, was made to travel at the rate of forty miles an hour. Of course the action of these machines was only intended as a small exhibition of western science.—Friend of China, April 5.

RESURRECTION:

RESURRECTION!
FROM THE GERMAN OF GEIERL.
When one is dead whom thou hast loved below.
So carry into solitude thy grief
That still and seriously may walk with thee,
O'er wood, or lake, in frontpaths now long shunned.
Soon shalt thou feel that he thou'rt parted from
Rises again as living, in thise heart:
In light and shadow thou canst trace him near,
And from thy tears blosans a still, deep peace.
Yes, lovelier still, the dead one seems: his head
Illiumined by thine all-transforming grief—
And truer, for thou hast him at all times.
The heart has, then its Easter,—when the stone
Springs from the grave in which his dust is laid,
And what thou ever lov'st, is ever thine!

Selected by Gamma.

ARTESIAN WELL.—While boring the Artesian well in New Orleans, the anger struck upon the trunk of a cypress tree lying at a distance of 150 feet below the surface of the ground, and also below several tirm beds of blue clay, one of which was over thirty feet in thickness. thickness.

Counsels for the Young .-- You were made to be Coursels for the Young.— You were made to be clean and neat in your person and in your dress, and gentlemanly and lady-like in your manners. If you have not been bitten by a mad dog, don't be afraid of fresh water. There is enough water in the world to keep every body clean; but there is a great deal of it never that the article water is this article.

fresh water. There is enough water in the world to keep every body clean; but there is a great deal of it never finds its right place. In regord to this article there is danger of being selfish. Take as muchass you need. Some people boast of their great rivers—I would rather they would boast of using a large tub-full of their water every day.

Contract no such filthy and offensive habit as chewing or smoking tobacco. So long as a man chews or smokes, though a very Lord Chesterfield in every thing else that appertains to his appearance, he can never he quite a gentleman. And let me repeat 14, you were made to be neat. While cotton cloth can be had for six cents (three pence) a yard, there is no excuse for not having a pocket handkerchief.

You were made to learn. Be sure you learn something every day. When you go to bed at night, if you cannot think of something new which you have learned during the day, spring up and find a book, and get an idea before you sleep. If you were to stop eating, would not your bodies pine and famish too. You all desire that your bodies should thrive and grow, until you become as tall and large as your fathers or mothers, or other people. You would not like to stop growing; and one of the poorest, meanest, most despicable things I have ever seen in the world, is a little mind in a great body.—Hon. Horace Mann.

Schools reRussia.—The number of parish schools is less than 1100 in all the wast territory of the Caar.

Schools incRussia.—The number of parish schools is less than 1100 in all the vast territory of the Czar. Besides these are 445 district schools, and 52l boarding schools, and 76 gymnasiums. St. Petersburgh, Moscow, and Kief have lyceums and universities containing a very limited number of scholars; the whole amount expended for schools is 11,000,000 francs, or about 2,000,000 dollars, and this mostly for the sons of noblemen, priests, and public officers. It is estimated that scarcely one in 300 inhabitants of the empire knows how to read. Russia is just about where Europe was in this respect 600 years ago. It should be mentioned, in addition, that there are at St. Petersburgh a superior school for teachers, some military schools and seminaries for the Russian clergy, and a few special schools for the instruction of girls. This is all that has been hitherto done to develop the intellectual powers of the Russians. "Gross darkness covers the people;" fit basis for the civil despotism and ecclesiastical hierarchy, that crush the bodies and souls of men. SCHOOLS IN RUSSIA. - The number of parish schools

Thirt.es.—Nothing is a trifle which is displeasing to our friend. If every body thought so, and acted upon the thought, there would not so often arise that dull, the thought, there would not so often arise that duit, bad weather, those cloudy feedings, those little bitter disagreeables, by which married people, brothers and sisters, parents and children, by degrees imbitter one another's lives, and which create altogether that great, grey, heavy oppressive cloud, discomfort. A fly is a very light burden, but if it were perpetually to return and set itself on our face, it might weary us of our very

By the side of the above motto we should inscribe By the side of the above motio we should inserted on the tablets of home, Nothing is insignificant which gires pleasure to our friend. Because from this arises that bright summer-mild atmosphere in the house, which is called comfort; and without this how cold, how miserable, is home anywhere.—Communicated.

Landon's last Fruits offered to the simple-hearted, and yet noble Madini, which might well be envised by the most exalted of those who live in bronze and marble, and who have been embalmed for all time in immortal verse. Watter Savage Landor, now in his seventy-eighth year, has edited a volume of his own writings solely on their account, and to awaken, if not enthusiasm, at least benevolence on their behalf. Mr. Landor calls his volume The last Fruit of an old Tree. It will be accepted with gratitude and with tenderness—with solemn reverence, by a fit audience gathered around the venerable pariot, poet and philosopher.

The Electric Telegraph.—The rates for the LANDOR'S LAST FRUITS OFFERED TO THE MADIAL.

THE ELECTRIC TELEGRAPH. - The rates for the The Electric Telegraph have been sanctioned. They are one anna a word for every four hundred miles, with a reduction of iwenty-five per cent. to regular customers. Overland intelligence will, in all cases, and at all times, be transmitted free. These rates, it is said, are lower than those current on the American lines, bitherto the cheapest in the world. At all events, they will enable any two journals in Calcutta, to supply daily a few lines with the latest intelligence from all the presidencies.—Friend of India, May 4. ply daily a few lines with the latest latent all the presidencies.—Friend of India, May 4.

OCEAN PENNY POSTAGE!—Letters are now sent from the United States to Australia for 5 cents; two cents (one penny) for the ocean postage and 3 cents for the American inland.

Forrs.-Orders have been given that the Forts at Madras and Bombay be put in a defensible positionOVERLAND INTELLIGENCE.

OVERBLAND INTELLIGENCE.

Our latest foreign dates are down to the 9th of May. We give several particulars. Up to the last dates, about 45 prizes had been taken in the Baltic. Part of the fleet war in the Gild of Bothnian and part in the gelf of Finland, awain in the Gild of Bothnian and part in the gelf of Finland, awain in the Gild of Bothnian and part in the gelf of Finland, awain in the Gild of Bothnian and part in the gelf of Finland, awain in the Gild of the Czar is published more lying and blasphemous than any previous document.

In marilament Sir James Graham said that government had dispatched to the East since Feb. 9th, 830 officers, 21,119 men, 2,259 horses, 2,300 tons of provisions, and 300 tons of order strusmitted in so short a time.

FRANCE.—80,000 men of the levy of 1853 are called under arms. A camp of 10,000 is to be established more Si Omes and another of 30,000 at Marcelles. The archbishney of Paris is trying to induce a better observance of the Sabbath in France. An "Imperial" guard is ordered to be raised. The French portion of the Baltic, Black Sea, and Channel fleets, under Admirais Hamelin, Deschenes, and Brust, now consists of 24 ships, 17 frigates, 6 corvettes, 7 avisos, and 4 brigs; the whole carrising 5.250 guas and 40,000 men. The steamers are 23, and represent a lorce of 7.372 horse power. AUSTRIA.—The marriage of the emperor was accompanied with numerous pardons for political offences.

RUSSIA AND TORKEY.—Omar Pacha has won a great victory and driven back the Russians have been hombarding Sillstria for several days and have already lost 3000 men, but up to the 19th April is had out surrendered. The "Himalaya" steamer carried 2100 persons from Malia to Czernawoda. The baule took place on the 17th and 18th April. At Kalarasch the Turks were obliged. to retire being avermatched in numbers. The Russians have been hombarding Sillstria for several days and have already lost 3000 men, but up to the 19th April is had out surrendered. The "Himalaya" steamer carried 2100 persons from Malia

Silistria was taken by the Russians in 1829, after a nine months' siege, but was subsequently restored to the Turks. It is said to have a population of 20,000.

THE "MAINE LAW."-The legislature of the state The "Manne Law."—The legislature of the state of New York recently passed a stringent anti-liquor law, but the Governor of the state infamously vetoed it. We trust the good people of New York will at the next election put a veto upon the Governor and give him leave to spend his days, as he justly deserves, in obscurity. The people of the state of Connecticut have recently chosen anti-stanery and anti-drinking (two anties, by the way, which usually keep each other company in the new world) rulers, and it is confidently expected that the Maine law will be enacted by the state legislature at its next session. The three states of New Hampshire, Connecticut and Rhode Island have this year in their elections so voted, as to express most strongly their condemnation of the Nebraska bill, or in other words the slavery-extension principle.

principle.

Progress of the Bengal Railway.—We learn from the Friend of India, of May 25th, that, in spite of European disturbances, of the rise in freights and of the increased demand for labor, the work of the Bengal Railway rapidly proceeds. The Friend says: with the slightest display of energy in England, the journey-from Calcutta to Delhi in 1857 will occupy but a few hours. The experimental line from Howrah to Pardooah, a distance of forty two miles, will be open at the latest on the 15th of July. Four locomotives with their tenders arrived some fortnight since, and the carriages have already been prepared. The second section to Raincegunge, a distance of 131 miles, will be opened on the 18t of January 1855. Eight hundred miles additional have been granted out in contracts." be opened on the 1st of sanoary recommiles additional have been granted out in contracts.

TRIEGRAPH.—The electric telegraph was complete between Calcutta and Lahore, and also between the first named city and Bombay, as early as the 20th

TRINCOMALIE.—From the first of Jan. 1855, Trin-comalie is to be the calling place of the mail steamers, instead of Galle. The question has been decided by the home authorities.

SHIPPING NEWS.

POINT PEDRO—ARRIVALS AND DEFARTURES.—June 1st.—Arrived Schooner Petrol, A. Sevakenoo, from Batticaloe bound for Colombo, eargo timber, passengers Mrs. Bradley, Airs. Kilner and servant.

June 12.—Arrived Schooner Petrel, Abunadoo Lebbe from Batticaloe June 7, bound for Point Pedro, passenger G. Burleigh, Eq.

KAYTES.—June 2.—Arrived Big Menarchy Soondaram, from Colombo and Paumben, May 30 and June 1st, bound for Negopatam in ballast, passengers the Right Rev. Bishop Bonnard, the Rev. Messrs McKay and Semiria, Messrs. Lawrence and Kessenis, and servants.

June 5.—Arrived Schooner Prebental Maria, Savarimutur, from Negapatam, bound for Colombo, Cargo rice, passengers Mr. De Larche and family, and servants.

The same day Arrived Brig Fattalelkaman, M. Yanam, from Colombo and Paumben 1st and 4th June, passengers T. W. Blawry, Esq., and 2 natives.

Printed and published at the American Mission Press, Manepy, Jaffna, Ceylon, by THOMAS S. BURNELL.